

ĐỪNG BAO GIỜ KỶ VỌNG VÀO NGƯỜI KHÁC

KIỀU MỸ DUYÊN

Đừng kỳ vọng quá nhiều vào một điều gì, rồi sẽ có lúc bạn nhận ra thứ bạn kỳ vọng sẽ khiến bạn *tuyệt vọng*.

Một người bạn khuôn mặt buồn buồn nói với tôi:

- Đừng bao giờ kỳ vọng điều gì ở người khác.

Tôi ngạc nhiên vì bạn của tôi là người rất lạc quan, yêu đời, thành công về mọi mặt: tiền tài, danh vọng, gia đình. Có thể nói là người may mắn làm gì cũng thành công ở xứ người. Tôi nhìn bạn tôi và hỏi:

- Sao hôm nay bạn nói như thế?

Người bạn cười cay đắng và nói:

- Trên cuộc đời này nên kỳ vọng vào chính mình, vào 2 bàn tay và khối óc của mình hơn là đặt hy vọng vào người khác. Như bạn thấy đó, ngày xưa chúng ta là sinh viên ôm thùng tiền đi xin tiền để cứu trợ nạn lụt miền Trung. Bây giờ bạn và tôi đâu cần đi xin ai. Mỗi lần thấy các sinh viên ôm thùng xin tiền đến với chúng ta thì bạn và tôi sẵn sàng cho tiền cho các cháu ấy bởi vì các cháu là hình ảnh của chúng ta ngày xưa.

Tôi hỏi người bạn lâu năm:

- Hôm nay có điều gì làm bạn bất mãn mà bạn không vui vậy?

Bạn tôi nói:

- Tôi kỳ vọng vào tương lai của những người trẻ, nhưng than ôi, không phải việc gì mình cũng hài lòng đâu. Tốt nhất người lớn tuổi như chúng ta nên không nghe, không thấy, không nói, không suy nghĩ. Nên đi làm việc từ thiện và du lịch thì tốt hơn. Bây giờ còn đi được mà không đi, để đến một ngày nào đó ngồi một chỗ thì không đi được.

Tôi nói:

- Bạn của chúng ta biết bao nhiêu người du lịch bằng đường biển, bằng máy bay rồi trở về có bao giờ hài lòng với hiện tại đâu. Ở đâu cũng có người tốt, người xấu, tôi đồng ý với bạn, yên lặng là tốt nhất, không xen vào việc của người khác, không thấy việc làm của người khác, cứ thong dong an nhiên tự tại, việc của ai người đó lo, mình chỉ có một khối óc, 2 bàn tay có thay đổi được gì trong xã hội này chứ?

Chúng tôi yên lặng, có những lúc bằng hữu gặp nhau cũng cần yên lặng. Tôi đã từng nói với những người bạn lâu đời học từ trung học, đại học ở Việt Nam: Cha mẹ sinh con Trời sinh tính, làm sao trách người này người kia được, chỉ một điều duy nhất trên cõi đời này mình hay tin vào chính mình, mình giữ chữ tín, mình sống tử tế, mình không hổ thẹn với chính mình là đủ. Người nào tốt thì mình chơi, không tốt thì tránh xa khỏi phải bực mình, trong rừng có nhiều chim, dưới biển có nhiều cá, tại sao cứ phải bực mình? Hãy nhìn cá lội nhỡn nhơ, thong dong tự tại. Làm thương mại, chúng tôi gặp nhiều người khác nhau, người tốt cũng có người không tốt, không giữ chữ tín cũng có, cần gì phải buồn phiền cho nhức đầu.

Người nào có phước cũng do phúc đức ông bà cha mẹ để lại, chúng tôi lúc nào cũng cảm ơn Đấng Tối Cao cho chúng tôi gặp nhiều người tốt, bác sĩ tốt. Khi bệnh gọi bác sĩ, bác sĩ trả lời ngay, khi thắc mắc về luật pháp gọi chánh án, thẩm phán, luật sư là gặp ngay những người mình muốn gặp, về vấn đề tâm linh, cần thì gặp ngay các vị lãnh đạo tinh thần. Đời sống như thế còn đòi gì nữa? Chúng ta có phước hơn nhiều hơn nhiều người khác trên đời này, tại sao bạn phải buồn phiền?

Ở trên cõi đời này có những lúc mình không bằng lòng với chính mình thì làm sao bằng lòng với người khác, thôi thì bằng lòng với hiện tại vậy, bằng lòng với những gì mình có, hằng ngày mở mắt ra là phải làm việc. Ông Trời không vừa lòng người huống gì người với người, sao tuần này mưa nhiều quá, sao đến chỗ họp hội phải đợi lâu quá, sao có những người lên sân khấu nói nhiều quá, nói dài, nói dở, nói làm nhức đầu người khác, nói về cái tôi nhiều quá, nói về gia đình nhiều quá. Tốt nhất là im lặng, không nói, không nghe, người khác nói về cái xấu của người vắng mặt. Đừng nghe, đừng nhìn những cảnh trái tai gai mắt, im lặng, thong dong rong chơi, thong dong tự tại và vui với những gì mình có.

Khi còn trẻ hãy làm những gì mình thích.

Một người trẻ vừa đi chơi ở Nam Hàn về, nói với tôi:

- Con thích gì con làm cái đó, ở California thiếu gì núi, núi cao nữa kìa, nhưng con phải mua vé máy bay đến Nam Hàn để leo núi. Núi ở đó không cao, núi trong thành phố nhưng con thích thì con làm.

Một người trẻ khác nói:

- Con thích đi du lịch, năm nào con cũng tốn thật nhiều tiền để du lịch. Sống được ngày nào thì làm những gì mình thích.

Một phụ nữ nói:

- Ngày còn trẻ, em không được đi chơi, làm lụng vất vả để nuôi con, bây giờ con lớn rồi, ăn rồi đi du lịch, nhảy đầm, nghe nhạc, v.v.

Tôi rất phục những người âm thầm làm việc xã hội giúp người nghèo khổ ở những nơi xa xôi hẻo lánh, như giúp người cùi, người mù, người điếc, người già không ai chăm sóc. Tôi thương nhất những người ở trong viện dưỡng lão, bệnh tật nằm một chỗ 12 năm không thân nhân đến thăm, chỉ có những người làm việc thiện đến thăm họ mà thôi. Nếu khi bệnh một vài ngày tự nhiên ngủ rồi đi luôn một cách êm ả cũng là cái phước của người đó. Ông bà mình thường nói chơi với người lạ quan mình sẽ lạ quan, yêu đời như họ, nhưng nếu kết bạn với người tối ngày nhăn nhó mặt mày, than mây khóc gió thì cuộc đời không khá được. Tôi thích vui, thích lạ quan, thích nghe chuyện vui, nhưng than ôi vẫn có người buồn, người than như cha chết mẹ chết vẫn đến với tôi, làm sao bây giờ?

Tốt nhất nghe tai này bay qua tai kia và bay theo mây gió. Ngày xưa còn bé, tôi thích nghe cải lương, xem những tuồng tích xưa, những tấm gương anh hùng và kết cuộc rất có hậu, nghĩa là kết cuộc tốt đẹp nhưng bây giờ gần đất xa trời, tôi không thích nghe những lời hát thể thảm nhất là những lúc gần sáng, mà đài TV chưa kịp tắt. Tôi cũng không thích xem những phim chiến tranh chém giết nhau.

Đến bao giờ thế giới có hòa bình? Mơ ước ngoài tầm tay của mọi người, những công ty chế tạo khí giới vẫn cần những nơi đánh nhau để có thị trường bán khí giới cho

nên tôi rất nghi ngờ lòng từ thiện của người bán khí giới, bán thuốc phiện làm việc từ thiện, có thật những người này có lòng nhân, thương người, lòng họ có thật tình giúp người nghèo không? Chỉ có Trời mới biết điều đó có thật hay không?

Trước khi trách người hãy trách mình, làm việc gì mình có làm hết lòng hết dạ chưa? Thương ai mình có thương hết lòng không? Hãy sống cho chính mình, sống cho người khác, thương yêu ai cũng thương hết lòng hết dạ của mình, rồi ngày mai ra sao thì ra. Hãy sống cho hiện tại, sống với những gì mình có. Hãy thương yêu người như chưa bao giờ thương và hãy sống thành thật với chính mình. Thương ai thì nói là thương nhưng đừng ghét ai hết. Ghét người làm cho mình không vui. Hãy có niềm tin mãnh liệt vào tôn giáo. Có niềm tin đời sống sẽ phong phú hơn, lạc quan hơn. Hãy yêu người, yêu đời mà sống cho trọn vẹn mỗi ngày, ngày mai ra sao thì ra, đừng nghĩ ngợi nhiều quá.

Xin Ông Trên phù hộ cho mọi người được hạnh phúc với những gì mình đang có được.

Orange County, 3/2023
KIỀU MỸ DUYÊN
(kieumyduyen1@yahoo.com)